

vil muligvis blive fastsat for året 1951-52, jfr. art. 9 (b).

Såfremt et nettooverskud eller -underskud ikke kan udlignes efter reglerne i artiklerne 9 eller 10, finder afregning sted derved, at det pågældende land yder eller modtager kredit fra Unionen eventuelt i forbindelse med betaling af guld efter reglerne i art. 11. De deltagende lande har pligt til at yde og ret til at modtage kredit inden for et beløb svarende til $\frac{1}{5}$ af deres kvote uden at modtage henholdsvis præstere guld-

betaling. Dersom et lands underskud overstiger $\frac{1}{5}$ af dets kvote, modtager det kredit for en del af det overskydende beløb kombineret med guldbetalinger efter en stigende skala, efterhånden som underskudet vokser. Overskud ud over den første femtedel af kvoten dækkes ved kreditydelser for halvdelen og modtagelse af guld for halvdelen.

Reglerne for kredit og guldbetalinger illustreres af følgende skema, hvor Danmarks kvote er anvendt som eksempel.

Tranche	‰ af kvoten	Mill. \$	Som debitor		Som kreditor	
			kredit modtaget	guld ydet	kredit ydet	guld modtaget
1	20	39	39	0	39	0
2	40	78	70,2	7,8	58,5	19,5
3	60	117	93,6	23,4	78	39
4	80	156	109,2	46,8	97,5	58,5
5	100	195	117	78	117	78

Den af betalingsunionen ydede kredit træder i stedet for de hidtidige bilaterale kreditarrangementer mellem medlemslandene. Der er dog stadig en vis adgang til at yde kredit på bilateral basis, men sådan kreditgivning vil efter art. 12 hindre de pågældende kreditmodtagende lande i at benytte en til den ydede kredit svarende del af deres kvote i Betalingsunionen.

Art. 13 bestemmer, at et debitorlands træk ud over dets kvote skal dækkes fuldt ved guldbetalinger.

Dersom et deltagende land ikke er i stand til at præstere de nødvendige indbetalinger i guld til afvikling af dets regnskabsmæssige underskud, kan OEEC efter det pågældende lands anmodning anbefale De forenede Staters regering at stille de dertil nødvendige dollars til rådighed for landet (art. 15).

Overenskomstens tredje del indeholder regler om Betalingsunionens ledelse og kapitalforhold. De bankmæssige forretninger i forbindelse med Betalingsunionen er lige som ved de to første intereuropæiske betalingsordninger henlagt til Banken for Internationale Betalinger i Basel. Den overordnede ledelse af Unionen varetages af et styrelsesråd, som er underlagt OEEC's Råd (art. 18). Styrelsesrådet består af indtil 7 medlemmer, der udnævnes for et år ad gangen af OEEC's Råd blandt personer

indstillet af deltagerlandene. Dets opgaver er (ifølge en særlig rådsbeslutning af 28. august 1950) at overvåge Unionens virksomhed og at administrere den nedenfor omtalte Fond samt regelmæssigt at afgive rapporter herom til Organisationens Råd. Dets beslutninger tages ved simpelt flertal. Styrelsesrådets beføjelser er af rent udøvende art, og alle mere væsentlige afgørelser vedrørende Unionen træffes af Organisationens Råd (artiklerne 19-20).

Art. 23 indeholder reglerne om Betalingsunionens kapital, den såkaldte Fond. De forenede Staters regering stiller 350 mill. \$ til rådighed, og herudover består Fondens aktiver i debitorlandenes indbetalinger i guld eller anden valuta samt i tilgodehavender hos disse lande. Fondens midler skal anvendes til udredning af de forskriftsmæssige guldbetalinger og iøvrigt til dækning af kreditorernes tilgodehavender i tilfælde af likvidation. Som nævnt er bestemmelserne vedrørende forholdet mellem kredit og betalinger i guld forskellige, eftersom der er tale om et overskud eller et underskud, og ud- og indbetalinger af guld vil følgelig ikke nødvendigvis være lige store; Fonden vil således kunne blive nødsaget til at skulle afgive guld i det tilfælde, at et eller to lande opnår betydelige overskud over for Unionen, medens de tilsvarende underskud